

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9CoP/14/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115224357
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Renáta Gavalcová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2115224357.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Renáty Gavalcovej a sudkýň JUDr. Evy Barcajovej a JUDr. Evy Behranovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: C. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpený kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, so sídlom Jána Bottu 4, Trnava, dieťa rodičov: matka - W. X., rod. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. S. XX, C., zastúpená splnomocnencom: Advokátska kancelária JUDr. Dávidek, s.r.o., so sídlom Račianska 96, Bratislava, IČO: 47 248 700, otec - W. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XX, C., o zvýšenie výživného, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 16. februára 2016, č.k. 10P/88/2015-61 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom napadnutým odvolaním zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletého C. zo sumy 82,98 eur mesačne na sumu 160,- eur mesačne s účinnosťou od 30.09.2015, ktoré výživné je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, zročné výživné za obdobie od 30.09.2015 do 29.02.2016 v sume 387,66 eur súd povolil otcovi zaplatiť v splátkach vo výške 11,- eur mesačne spolu s bežným výživným počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Týmto zmenil rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 20.02.2007 č.k. 28C/136/2016-17 v časti výšky výživného pre maloletého.

Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ustanovenia § 26, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1, 2 a 4, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, § 160 ods. 1 O.s.p., keď vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že pri rozhodovaní o zvýšení výživného vychádzal súd z priemerného čistého mesačného príjmu matky v sume 517,27 eura, ktorý príjem sa matke zvýšil o sumu 248,40 eura (517,27 eura - minimálna mzda v roku 2007 v sume 8.100,-Sk, t. j. po prepočte konverzným kurzom na eurá suma 268,87 eura). U otca vychádzal súd z priemerného čistého mesačného príjmu v sume 733,40 eura., ktorý príjem sa otcovi zvýšil o sumu 168,40 eura (733,40 eura - 565 eur). Počet vyživovacích povinností zostal u matky nezmenený, otcovi ubudla jedna vyživovacia povinnosť. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd zvýšil výživné otca pre maloletého zo sumy 82,98 eura mesačne na sumu 160 eur mesačne, pričom takto určenú výšku výživného považoval za zodpovedajúcu odôvodneným potrebám maloletého, ako i primeranú zárobkovým možnostiam a schopnostiam otca, berúc do úvahy zásadu, že životná úroveň detí a rodičov má byť rovnaká a vyživovacia povinnosť rodičov k maloletým deťom je prvoradá. Súd rozhodol o zvýšení výživného otca pre maloletého od podania návrhu, teda odo dňa 30.9.2015, v zmysle ustanovenia § 77 ods. 1 Zákona o rodine, keď v konaní neboli zistené dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré možno priznať výživné i spätne pred podaním návrhu. Zvýšením

výživného vznikol otcovi nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 30.9.2015 do 29.2.2016 pre maloletého v sume 387,66 eura, keďže otec mal v uvedenom období zaplatiť výživné v sume 805,33 eura (za deň 30.9.2015 výživné v sume 5,33 eura, t. j. 160 eur : 30 dní x 1 deň, od 1.10.2015 do 29.2.2016 výživné v sume 800 eur, t. j. 160 eur x 5 mesiacov), od ktorej sumy 805,33 eura odrátal súd sumu 417,67 eura, ktorú sumu otec v uvedenom období zaplatil (za deň 30.9.2015 výživné v sume 2,77 eura, t. j. 82,95 eura : 30 dní x 1 deň, od 1.10.2015 do 29.2.2016 výživné v sume 414,90 eura, t. j. 82,98 eur x 5 mesiacov). Súd povolil otcovi nedoplatok na zročnom výživnom pre maloletého zaplatiť v mesačných splátkach po 11 eur v súlade s ustanovením § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, keď zohľadnil výšku určeného výživného otca pre maloletého, príjem otca a tiež skutočnosť, aby bol dlh zaplatený do troch rokov. Otec je povinný zaplatiť pohľadávku na výživnom v pravidelných mesačných splátkach spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok, čo znamená, že ak otec zmešká, čo i len jednu splátku, stane sa splatným celý dlh.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podala v zákonnej lehote odvolanie matka dieťaťa prostredníctvom svojho právneho zástupcu z dôvodu, že súd nesprávne právne vec posúdil tým, že nesprávne zhodnotil vykonané dôkazy a v dôsledku toho dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČSR z 13.12.1989 sp. zn. 270 Cpjf 85/89, R 30/1990, uznesenie Krajského súdu v Žiline z 18.07.2008 sp. zn. 9CoP/36/2008, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 02.07.2008 sp. zn. 14Co/123/2008, z ktorých rozhodnutí vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná na jednej strane výživou oprávneného maloletého dieťaťa a na druhej strane povinného rodiča - otca maloletého. Uviedla, že na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočne odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Mesačné náklady spojené s uspokojovaním životných potrieb maloletého C. tvoria náklady v priemernej výške 449,86 eur a tieto výdavky matka v konaní pred súdom prvého stupňa riadne preukázala, pričom ich otec maloletého nerozporoval. Je toho názoru, že zmena pomerov nastala jednak u maloletého syna C. a to v súvislosti s jeho vyšším vekom a k tomu zodpovedajúcim zvýšeným potrebám, avšak zmena pomerov nastala aj na strane otca maloletého dieťaťa a to pokiaľ ide o zvýšenie jeho príjmu, nakoľko v roku 2007 mal príjem vo výške 565,- eur a v porovnaní s poslednou úpravou výživného má otec vyšší príjem o 168,40 eur. Otcovi v porovnaní s poslednou úpravou výživného odpadla aj vyživovacia povinnosť k plnoletej dcére F. K., na ktorú platil výživné vo výške 82,98 eur mesačne. Vzhľadom na vyššie uvedené je preto toho názoru, že výživné vo výške 160,- eur mesačne nezodpovedá reálnym nákladom spojených s uspokojovaním odôvodnených potrieb maloletého syna C. a je toho názoru, že výživné vo výške 200,- eur, ktoré žiadala vo svojom návrhu, je adekvátne a nepochybne zodpovedá aj primeraným nárokom maloletého C., vzhľadom na jeho vek a odôvodnené potreby, plynúce z návštevy prvého ročníka športového gymnázia, ako aj jeho športových aktivít a zároveň zodpovedá súčasným možnostiam a schopnostiam otca. Vzhľadom na uvedené preto žiada, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa ohľadne určenia výšky výživného na maloletého tak, že s účinnosťou od 30.09.2015 zaviazá otca platiť na výživu maloletého C. sumu 200,- eur mesačne a nedoplatok na zročnom výživnom povolí otcovi splácať v pravidelných mesačných splátkach po 20,- eur spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok.

K odvolaniu matky zaslal písomné vyjadrenie otec maloletého dieťaťa, v ktorom uviedol, že žiada odvolací súd, aby rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil, keď nesúhlasí s odvolaním matky maloletého dieťaťa, ktorá uviedla, že výživné vo výške 160,- eur mesačne zodpovedá reálnym nákladom spojených s uspokojovaním odôvodnených potrieb maloletého syna. Uviedol, že sa príkladne stará o maloletého syna C., pravidelne ho syn navštevuje (2-3x týždenne cca 2 hodiny a každý druhý týždeň celý víkend), založil mu študentský účet v C. A. na účely využívania finančných prostriedkov, na ktorý mu mesačne prispieva sumou 30,- eur podľa jeho aktuálnych potrieb. Ďalej spoločne aktívne trávia voľný čas a dobrovoľne mu finančne vypomáha pri účasti na športových súťažiach organizovaných Klubom Slávia Trnava (10,- eur určených na občerstvenie počas pretekov). V priebehu roka finančne synovi prispieva aj ku všetkým sviatkom sumou približne 200,- eur. Taktiež uviedol, že aj keď mu skončila vyživovacia povinnosť na dcéru F., neznamená, že k nej nemá už žiadne povinnosti, práve naopak, naďalej sa o ňu aktívne zaujíma, o jej potreby, tak ako v čase keď trvala jeho vyživovacia povinnosť. Snaží sa jej rôznymi spôsobmi uľahčiť vstup do života, čo je taktiež spojené s určitými finančnými výdavkami.

K odvolaniu matky maloletého dieťaťa zaslal písomné vyjadrenie aj kolízny opatrovník v ktorom uviedol, že od poslednej úpravy výživného uplynulo 10 rokov a maloletý C. je v súčasnosti už žiakom prvého

ročníka na športovom gymnáziu v Trnave. Je nepochybné, že od tejto doby je starší, fyzicky vyspelejší, venuje sa športu, čím prišlo na jeho strane k zásadnej zmene pomerov, náklady na jeho starostlivosť a výživu sa výrazne zvýšili. Vzhľadom na uvedené odporúčajú odvolaciemu súdu odvolaniu matky vyhovieť a otcovi zvýšiť vyživovaciu povinnosť na maloletého primerane finančným možnostiam a schopnostiam otca ako i k veku a potrebám maloletého.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p.) postupom bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p., zverejnením termínu vyhlásenia rozhodnutia na úradnej tabuli súdu podľa ustanovenia § 156 ods. 3 O.s.p. a zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 10P/88/2015 je návrh matky maloletého dieťaťa na zvýšenie výživného na maloletého C. na sumu 200,- eur mesačne od 30.09.2015.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým bola zvýšená otcovi vyživovacia povinnosť na maloletého C. zo sumy 82,98,- eur mesačne na sumu 160,- eur mesačne s účinnosťou od 30.09.2015 a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, ako aj závislý výrok o zročnom výživnom za obdobie od 30.09.2015 do 29.02.2016 v sume 387,66 eur, ktoré dlžné výživné súd povolil otcovi zaplatiť v splátkach vo výške 11,- eur mesačne spolu s bežným výživným počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvého stupňa obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku, pričom v podrobnostiach na je odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Pri rozhodovaní o zmene výživného je nevyhnutné previesť porovnanie okolností dôležitých pre určovanie výživného tak v dobe skoršieho ako i nového rozhodovania a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Je pritom potrebné prihliadnuť ku všetkým okolnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného, ak sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Zmena pomerov pritom môže byť odôvodnená buď subjektívne okolnosťami na strane povinného, resp. oprávneného, alebo objektívne napríklad vývojom životných nákladov. V zmysle valorizačnej klauzuly obsiahnutej v § 78 ods. 3 už vývoj životných nákladov je objektívnou okolnosťou, ktorá sama osebe môže odôvodniť zmenu výšky výživného. Zmena výšky výživného je pritom možná najskôr od času, keď došlo k zmene pomerov.

Konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba stravovanie, ale sú dané širšie jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopností živiť sa sám, schopností starať sa o seba a podobne. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného ako sú napr. liečebné náklady. Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Na strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existencia a počet iných osôb povinných poskytovať výživu a ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet nimi vyživovaných osôb a výška takéhoto výživného ako i vyživovaciu povinnosť iných povinných voči týmto osobám. Na strane povinného rodiča je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať výživné dieťaťu a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby

zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodičov a jednak ich životný štandard, ktorým sa navonok prezentujú. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinných rodičov podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania vtedy, ak sa preukáže, že to bol rodič, ktorý sa vzdal bez vážneho dôvodu výhodnejšieho zamestnania alebo zárobku. V takom prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku.

Z obsahu spisu vyplýva, že maloletý C. pochádza z manželstva rodičov, ktoré bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 28C/136/2016-17 zo dňa 20.07.2007, ktorým rozhodnutím súd schválil dohodu rodičov o úprave rodičovských práv a povinností tak, že mal. F., nar. XX.XX.XXXX a mal. C., nar. XX.XX.XXXX zveril do osobnej starostlivosti matky a otca zaviazal platiť na každé maloleté dieťa výživné vo výške 82,98 eur vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, keď otec je oprávnený stýkať sa s maloletými deťmi podľa vzájomnej dohody. V čase tejto ostatnej úpravy výživného matka bola zamestnaná ako servírka s minimálnou mzdou vo výške 268,87 eur a mala vyživovaciu povinnosť k maloletej F.. Otec dieťaťa v čase ostatnej úpravy výživného bol zamestnaný ako zvärač s príjmom cca 565,- eur a okrem maloletého mal ešte vyživovaciu povinnosť k maloletej F.. Matka dňa 23.08.2008 uzavrela manželstvo so B. X., z ktorého manželstva sa im narodil mal. Q. X., nar. XX.XX.XXXX a žijú v spoločnej domácnosti. Do 14.01.2016 žila v spoločnej domácnosti s matkou i plnoletá dcéra F., ktorá dňa 04.06.2015 ukončila štúdium na Strednej priemyselnej škole dopravnej v Trnave a od 04.12.2015 je zamestnaná u zamestnávateľa W. T., s.r.o. s čistým príjmom v decembri 2015 v sume 434,13 eur. Matka je zamestnaná u zamestnávateľa - V. C. ako kuchárka s priemerným čistým mesačným príjmom od novembra 2014 do januára 2016 v sume 517,27 eur. Otec dieťaťa v súčasnosti žije sám, je zamestnaný u zamestnávateľa D. C., a.s. s priemerným čistým mesačným zárobkom od novembra 2014 do januára 2016 ako zvärač v sume 733,40 eur. Obidvom rodičom maloletého dieťaťa zanikla vyživovacia povinnosť k dcére F., ktorá dňa 04.06.2015 ukončila štúdium na strednej škole, keď matke pribudla vyživovacia povinnosť k maloletému Q., narodenému XX.XX.XXXX.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že správnym bol postup súdu prvého stupňa, ktorý porovnal pomery a okolnosti, z ktorých sa vychádzalo pri ostatnej úprave výživného s pomermi a okolnosťami v čase nového rozhodovania o výživnom, na základe čoho dospel k správneému záveru, že k podstatnej zmene pomerov v prejednávanej veci došlo najmä na strane výživou odkázaného maloletého C., nakoľko od ostatnej úpravy výživného od roku 2007 vyrástol, má 15 rokov, je starší o 9 rokov, fyzicky a duševne vyspelejší, v dôsledku čoho sa úmerne veku podstatne zvýšili aj náklady spojené s uspokojovaním jeho odôvodnených hmotných potrieb, ako aj ďalších potrieb pre jeho výchovu, vývoj a výživu. Maloletý C. od 01.09.2015 navštevuje prvý ročník na strednej škole, keď v čase ostatnej úpravy výživného mal 6 rokov a navštevoval prvý ročník základnej školy. Maloletý C. sa aktívne venuje športu a to konkrétne atletike, s ktorou športovou činnosťou má matka maloletého zvýšené výdavky na nákup športovej obuvi a športového oblečenia. K čiastočnej zmene pomerov došlo aj na strane matky maloletého, ktorá dňa 23.08.2008 uzavrela manželstvo so B. X., z ktorého manželstva sa narodil syn Q. XX.XX.XXXX, čím matke maloletého pribudla vyživovacia povinnosť. K zmene pomerov došlo u oboch rodičov tým, že od XX.XX.XXXX im zanikla vyživovacia povinnosť k dcére F. K., ktorá týmto dňom ukončila štúdium na strednej škole a v súčasnosti je zamestnaná u zamestnávateľa W. T., s.r.o. Taktiež je potrebné konštatovať, že u matky maloletého dieťaťa od posledného určenia výživného došlo k miernemu nárastu jej príjmu, nakoľko v čase ostatného rozhodnutia o výživnom mala príjem cca 268,- eur a v súčasnosti jej príjem predstavuje sumu 517,- eur mesačne, čo je nárast o cca 249,- eur. K čiastočnej zmene pomerov došlo aj na strane otca maloletého dieťaťa, u ktorého došlo k nárastu jeho príjmu od ostatného rozhodovania súdu o výživnom zhruba o 168,- eur, nakoľko v súčasnosti má príjem 733,- eur a v čase ostatného rozhodnutia mal príjem 565,- eur.

Vychádzajúc z príjmu, ktorý dosahuje povinný rodič v rámci zamestnania, odvolací súd podobne ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že určené výživné vo výške 160,- eur mesačne je tou sumou, ktorú je otec spôsobilý poskytovať na výživu maloletého C., keď takto súdom určené výživné od otca vo výške 160,- eur, výživné od matky maloletého dieťaťa minimálne vo výške 80,- eur mesačne, spolu s prídavkom na maloletého v sume 23,52 eur, predstavuje sumu cca 260,- eur mesačne, ktorá suma je dostatočnou

zárukou, aby odôvodnené potreby maloletého boli primerane uspokojené. Ďalej odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že v prejednávanej veci je potrebné zohľadniť aj to, že otec okrem platenia výživného na maloletého C., ktoré platí riadne a včas, sa o maloletého riadne zaujíma, keď maloletý je každý druhý víkend u otca a taktiež sa s ním stretáva aj v priebehu týždňa, okrem bežného výživného mu prispieva ako zakupovaním darčiekov pri príležitosti jeho sviatkov, tak aj uhrádzaním výdavkov ohľadne jeho športovej činnosti, napr. na zakupovanie štartovného, resp. iných potrieb v súvislosti s jeho športovou činnosťou.

Na základe uvedeného tak odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie matky maloletého dieťaťa nie je dôvodné, pretože súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza zo správneho právneho posúdenia veci, s ktorým sa aj odvolací súd stotožňuje. Súd prvého stupňa sa dostatočným spôsobom vypořiadal s námietkami uplatnenými zo strany rodičov dieťaťa vzhľadom na to, že matka maloletého dieťaťa v odvolacom konaní neuviedla žiadne nové skutočnosti, ktoré by bolo potrebné zhodnotiť a na ktoré by bolo potrebné prihliadnuť, odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na dôvody obsiahnuté v odôvodnení napadnutého rozsudku. Súd prvého stupňa správne tiež rozhodol o nedoplatku otca na zročnom výživnom za obdobie od účinnosti úpravy do vyhlásenia rozsudku, ktorý vzhľadom na jeho výšku a pomery otca správne v súlade s ustanovením § 160 ods. 1 O.s.p. povolil otcovi zaplatiť v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určil s prihliadnutím k výške nedoplatku ako aj k majetkovým pomerom otca.

Odvolací súd s prihliadnutím ku všetkým uvedeným skutočnostiam preto rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, keď tento správne rozhodol aj o výške dlhu na zročnom výživnom.

O práve na náhradu trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. za použitia ustanovenia § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerov hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.